

Publicerad 2010-09-27 00:27 av Blake

En tia

Jag går genom gråa underlag
Igenom den mörkaste sky
Vid sidan av stadens rusningsintag
Så hör jag en stackare spy

En fredag med svala aftondrag
Jag kränger ihop mig i smyg
Måhända det var i svalaste lag
Att välja en jacka av tyg

På kanten av månens gatusten
Där ligger ett mynt utav gult
Jag stannar och tittar på gyllensken
-En tia!
ropar jag ut

Så plockar jag upp den guldaman
Som visar sig upp i profil
Jag vrider och vänder, tittar på han
Och känner dess runda stil

Vems mynt är nu detta, undrar jag?
Är mannen på myntet du?
Eller tappade någon myntet idag?
Fast jag är väl ägaren nu.

Fast tian ser mest ut som tråkigt stål
Jag lägger den ner i min hand
Den faller igenom mitt fingerhål
Och hamnar vid vägens rand

Så vandrar jag vidare hemmåt till
Mot skönare drömmar i natt
En tia den spelar mig mindre spill
Jag har redan en fin kravatt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blake med Poeter.se id #3056 innehar upphovsrätten